

Posudek na bakalářskou práci Evy Chmelíkové

Užívání časů minulých na území Venezuely (srovnávací studie)

(Filozofická fakulta JU, České Budějovice 2019, 86 stran)

Tématem bakalářské práce Evy Chmelíkové je srovnávací analýza užívání časů minulých na území Venezuely. Výběr tématu hodnotím jako relevantní vzhledem k tomu, že mezi evropskou a latinskoamerickou španělštinou existují určité odlišnosti, jež lze pozorovat i v rámci slovesného systému. Dané téma však není jednoduché, jak by se na první pohled mohlo zdát a tudíž k němu nelze přistupovat mechanicky. Za jedno z jeho velkých úskalí považuji jednak typologickou odlišnost slovanských a románských jazyků, která zejména slovanským rodilým mluvčím může zkomplikovat pochopení odlišné provázanosti aspektuálně temporálních vztahů v obou jazykových areálech. Vedle toho je třeba mít na paměti, že užívání příslušného času (či aspektu) může být v určitých výpovědích podmíněno i faktory pragmatickými, jak ostatně autorka nepřímo naznačuje (např. na str. 29), jejichž zdokumentování, neřku-li vysvětlení motivace, je obtížné i pro zkušeného lingvistu. Z tohoto úhlu hodnotím jako pozitivní, že autorka se ve své práci nesnaží o kvalitativní uchopení daného jevu, ale jde jí spíše o kvantitativní analýzu frekvence minulých časů v psané španělštině na území Venezuely. Základní metodologie, kterou na svůj výzkum aplikuje a která je založena na práci s jazykovými korpusy, byla probrána na konzultacích a nemám k ní proto žádné připomínky. Zeptat bych se však chtěla na to, jaký vliv na volbu slovesného času autorka přisuzuje tematickému zaměření (lékařství, kultura, apod.) jednotlivých promluv/příkladů? Může být tento faktor opravdu pro volbu slovesného času směrodatný a má smysl jej kvantifikovat?

Veskrze pozitivní dojem z praktické části je poněkud pokažen částí, v níž autorka dané téma představuje v rovině teoretické. Již na první pohled je patrné, že autorka si nedokázala poradit s obrovským množstvím informací, které jsou k tématu slovesných časů k dispozici – jak například s morfologií slovesných časů souvisí otázka mezipropozičních vztahů (viz 2, odstavec str. 12)? Primární literatura, ze které autorka vycházela, je relevantní, nicméně k danému tématu obsahuje jednak identické informace a dále i informace, které se tématu časů ve Venezuele zase až tak přímo netýkají, a nebylo tudíž nutné je takto obsírně rozvádět (např. str. 13, str. 17). Z pozice školitele vím, že autorka na uchopení tématu po teoretické stránce velmi důsledně pracovala a několikrát tuto část přepracovávala, i přesto v textu vidím

ještě určitý prostor pro vylepšení. Kvalitě bakalářské práce bohužel nepřidává ani úroveň formálního zpracování a jazyková stránka. Upozorňuji např. na chyby v interpunkci - str. 7, 10, 18, atd. (jednotlivé příklady jsou označeny v tištěné verzi, nebude je zde rozepisovat), neobratné formulace – spíše než *tvorba času* > *tvoření času* – viz název kapitoly 1.1.2.1., str. 11 „*Gómez Torrego píše, že [...]*“, str. 12 – spíše než o *popisu* chronologických událostí, bych uvažovala o *výčtu*; témata zastoupená v *novinařině* (str. 34), chyby: str. 15 *hispanští autoři*, str. 22 *mezi slovesa se řadí*, atd. Rovněž upozorňuji na nejednotné formátování v poznámkách pod čarou, k němuž patrně došlo při závěrečné redakci textu, nejednotné citace jmen autorů (místo včetně jména, místo jen příjmení).

Závěr: Závěrem konstatuji, že práce Evy Chmelíkové i přes některé připomínky uvedené výše vyhovuje požadavkům na bakalářské práce kladeným. Práci doporučuji k obhajobě a předběžně hodnotím ještě jako **velmi dobrou**, s tím, že výsledná známka bude stanovena na základě obhajoby.

V Českých Budějovicích, 29. května 2019

PhDr. Jana Pešková, Ph.D.